

148 Peace, gentle peace – Edward Elgar

Peace, gentle Peace, who, smiling through thy tears, Returnest, when the sounds of war are dumb, Re- plen-ish-ing the bruis'd and bro-ken earth And lifting motherly her shatter'd form; When com-est thou? When com-est thou? Our brethren long for thee. Thou dost restore the darken'd light of home, Give back the fa-ther to his chil- dren's arms; Thou driest tenderly the mourner's tears, And all thy face is lit with holy light; Our earth is fain for thee! Our earth is fain for thee! Return, return and come!	Vrede, zachte Vrede, die, glimlachend door uw tranen heen, terugkeert wanneer de klanken van de oorlog zijn verstomd, en de gekneusde, gebroken aarde herstelt en haar verbrijzelde gestalte moederlijk opricht; Wanneer komt u? Wanneer komt u? Onze broeders verlangen naar u. U herstelt het verduisterde licht van thuis, geeft de vader terug aan de armen van zijn kinderen; U droogt teder de tranen van wie rouwt, en uw gelaat straalt in heilig licht; Onze aarde smacht naar u! Onze aarde smacht naar u! Keer terug, keer terug en kom!
---	--